

26 Νοεμβρίου 2014

Αν οι γονείς δεν ζουν, πως θα διδάξουν την αγιότητα;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

“Πολλά παιδιά λένε,
μη μου μιλάς για αγιότητα,
δείξε μου την αγιότητα.
Να δω
στη ζωή σου την αγιότητα
και να την μιμηθώ
κι εγώ μετά.”

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Στο “ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ”, του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς,

προσκεκλημένος του Πρωτοπρεσβύτερου Βασίλειου Τσιμούρη, Αρχιερατικού επιτρόπου της Γ' Αρχιερατικής περιφέρειας της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, ήταν ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Βασών και Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Καρπάθου & Κάσου, Αρχιμανδρίτης Καλλίνικος Μαυρολέων.

Η συζήτηση, που είχε ως κεντρικό θέμα «Άγρια ή άγια παιδιά;», πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού, τη Δευτέρα 17 Νοεμβρίου και εντάσσεται στο πλαίσιο των εκδηλώσεων “ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...”.

Άγια παιδιά

Ξεκινώντας τη συζήτηση, ο π. Βασίλειος αναφερόμενος στον τίτλο της συζήτησης, ρώτησε τον προσκεκλημένο του εάν υπάρχει κάτι ενδιάμεσο στα άγρια και τα άγια παιδιά.

Ο π. Καλλίνικος απάντησε ότι ο σκοπός του καθενός μας είναι να γίνει άγιος. Και πρέπει οι γονείς να καταλάβουν αυτήν την υψηλή ευθύνη. Όταν γεννάνε ένα παιδί, δεν είναι ο σκοπός μόνο να το μεγαλώσουν, να το αναθρέψουν, να το σπουδάσουν, να το παντρέψουν. Κι αυτά είναι στο πρόγραμμα. Αλλά κυρίως να αναθρέψουν έναν αθλητή του Χριστού, κατά τον Ι. Χρυσόστομο, να γίνει πολίτης της βασιλείας των ουρανών. Απ' την ώρα του βαπτίσματος και μετά, οι γονείς και κυρίως ο νονός, να

εξηγήσει στο παιδί τι έγινε εκείνη την ημέρα.

Στη συνέχεια εξήγησε τι εννοούμε με τον όρο «άγιο παιδί». Το παιδί έχει μια υψηλή αποστολή, μια πορεία μπροστά του, που θα το οδηγήσει στην αγιότητα. Άγιος δεν είναι ο αναμάρτητος, είναι αυτός που πέφτει χίλιες φορές και σηκώνεται χίλιες μία. Αυτός που αγωνίζεται δηλαδή. Και τα παιδιά πρέπει να μάθουν ποιός είναι ο σκοπός για τον οποίο ζουν.

«Πολλά παιδιά λένε, μη μου μιλάς για αγιότητα, δείξε μου την αγιότητα. Να δω στη ζωή σου την αγιότητα και να την μιμηθώ κι εγώ μετά.», είπε χαρακτηριστικά.

Σχετικά με το πως μπορεί να μεταδοθεί στο παιδί ο δρόμος της αγιότητας, ο π. Καλλίνικος είπε ότι υπάρχουν τρόποι, αν το ζουν οι γονείς αυτό. Αν δε ζουν πως θα διδάξουν; Πως θα μεταγγίσουν τη χαρά στο παιδί τους; Χρειάζεται ποιότητα ζωής το παιδί, να γνωρίσει τον εαυτό του και τον κόσμο γύρω του, την αλήθεια. Να μάθει να αγαπάει, να προσεύχεται, να γονατίζει, να κάνει θυσία, να ταπεινώνεται.

Έχουν δείξει οι γονείς με το δικό τους παράδειγμα τι θα πει ταπείνωση; Να υποχωρούν, να ζητούν συγγνώμη, να αντέχουν τον πόνο χωρίς να διαμαρτύρονται, να γκρινιάζουν και να αγανακτούν; Να μάθει το παιδί όταν αποτυγχάνει κάπου, να το παίρνει σαν αφορμή να πλησιάσει το Θεό με την ταπείνωση, να παραδέχεται τα λάθη του. Τότε το παιδί θα ξέρει γιατί ζει και που πηγαίνει. Είναι μια αγωγή που γίνεται από γενιά σε γενιά με τρόπο αθόρυβο. Δεν φαίνεται, αλλά γίνεται.

Συνεχίζοντας, ο π. Καλλίνικος αναφέρθηκε στον Ι. Χρυσόστομο ο οποίος παρουσιάζει την ψυχή του παιδιού σαν μια καινούργια πόλη, που τώρα χτίζεται και πρέπει στην πόλη αυτή να μπου νόμοι και τείχη γύρω απ' αυτήν και να ετοιμαστεί η πόλη για να θρονιαστεί μέσα της ο ίδιος ο Χριστός. Επομένως, αν οι γονείς θέλουν να βοηθήσουν το παιδί τους ν' αγιάσει, να γίνει πολίτης της βασιλείας των ουρανών, να σηκώνεται όταν πέφτει, πρέπει να έχει μέσα του τους σπόρους αυτούς που θα του δώσουν τη δύναμη να σηκωθεί και να συνεχίσει την πορεία για ν' αγαπήσει το Θεό.

Ο Ι. Χρυσόστομος γράφει για τις 5 πύλες απ' όπου εισέρχεται η αμαρτία και τις οποίες πρέπει να προσέξουν οι γονείς, δηλαδή τις 5 αισθήσεις. Σε αυτές αναφέρθηκε στη συνέχεια ο προσκεκλημένος της εκδήλωσης.

Γλώσσα

Μεταφέροντας τους λόγους του Αγίου, ο π. Καλλίνικος είπε σχετικά με τη γλώσσα:

«Δίδαξε το παιδί να λέει λόγια σεμνά, λόγια ευσεβή και να το απομακρύνεις από εκείνους που θα πουν λόγια υβριστικά, κοσμικά, ανόητα. Και να του μάθεις να βγαίνουν λόγια ευχαριστίας προς το Θεό και να μη φιλονικεί με τους συνομηλικούς του. Επομένως χρειάζεται αγώνας των γονιών, για το τι λένε και τι ακούνε τα παιδιά.»

Ακοή

Επόμενη αίσθηση, η ακοή. Τι ακούει το παιδί. Αν ακούει αισχρά και πονηρά λόγια, αν η πύλη αυτή είναι ανοιγμένη διάπλατα, θα καταστρέψει και προηγούμενη πύλη. Μάθε λοιπόν το παιδί σου, λέει ο Άγιος, να μην ακούει τίποτα το απρεπές. Ας ακούει ιστορίες χωρίς πολύπλοκα νοήματα, αλλά με μεγάλη απλότητα. Πες του ιστορίες από την Αγία Γραφή.

Όσφρηση

Συνεχίζοντας, η επόμενη αίσθηση είναι η όσφρηση, δηλαδή το τι θα μυρίσει. Κι εδώ, η συμβουλή που μεταφέρει ο π. Καλλίνικος από τους λόγους του Ι. Χρυσόστομου, είναι το παιδί να αναπνέει αέρα και όχι ευωδίες. Να βγει στη φύση, στα βουνά, στις θάλασσες, στα λιβάδια να μυρίσει όλες τις ομορφιές.

Οφθαλμοί

Η πύλη των οφθαλμών, είναι η πιο ωραία και η πιο δυσκολοφύλακτη. Η πρόνοια είναι να μην βλέπει το παιδί πολλά στολίδια και μετά τα επιθυμεί και δυσανασχετεί. Να μην πηγαίνει στα θεάματα για να μην δέχεται καθολική καταστροφή και με τ' αυτιά και με τα μάτια. Ας μάθει ότι η σεμνότητα είναι το

καλύτερο στολίδι και ας μην έχει το βλέμμα του στραμμένο στα άσεμνα. Να του δείξουν οι γονείς τον ουρανό, τη γη, τ' αστέρια, τα άνθη, τα λιβάδια, την ομορφιά των βιβλίων και άλλα που δεν προξενούν βλάβη.

Αφή

Τελευταία αίσθηση, η αφή που απλώνεται σε όλο το σώμα μας. Μην αφήνεις το παιδί σου, μεταφέρει τα λόγια του Αγίου ο π. Καλλίνικος, να έρχεται σε επαφή με απαλά ενδύματα και στρώματα. Σκληραγώγησε τον. Ανατρέφουμε έναν αθλητή. Χρειάζεται λίγη μικρή άσκηση, λίγη σκληραγώγηση. Μικρή τώρα, για να αντέξουν αργότερα τα μεγάλα της ζωής τους.

Παιδί και Εκκλησία

Μπορούμε να μεταφέρουμε στο παιδί ότι η ύπαρξη μας είναι πιο πολύτιμη απ' όλα τα δημιουργήματα, να του εξηγήσουμε ότι μέσα στην Εκκλησία μπορεί να συνδεθεί ο άνθρωπος με τον δημιουργό και να του μοιάσει;

Στο ερώτημα αυτό του π. Βασιλείου, ο προσκεκλημένος απάντησε ότι θα πρέπει να κάθισι ο γονιός και να βρει τον τρόπο. Έρχονται Χριστούγεννα. Να εξηγήσει ο γονιός στο παιδί γιατί ο Χριστός έρχεται στη γη. Τι θα πει Χριστούγεννα. Γιατί ο Θεός έγινε άνθρωπος. Ότι αυτός ο Θεός που έγινε άνθρωπος για σένα, πόνεσε, σταυρώθηκε, βασανίστηκε, υπέφερε Εκείνος για να μην υποφέρεις εσύ.

Και ολοκλήρωσε ο π. Καλλίνικος, κλείνοντας τη συζήτηση:

«Να βλέπουν τα παιδιά μεγαλώνοντας το οπτικό υλικό της βαπτίσεως τους και να του εξηγήσουν οι γονείς και ο νονός όσα γίνονται στο μυστήριο, βήμα προς βήμα. Η κολυμβήθρα μοιάζει με κοιλιά. Η Εκκλησία σαν μάνα μας αναγεννά μέσα από την κολυμβήθρα και το παιδί γίνεται παιδί του Χριστού. Η φυσική μάνα το ταΐζει μα όσο και να φάει κάποια στιγμή θα πεθάνει. Ενώ, η μάνα η Εκκλησία προσφέρει στο παιδί τροφή που όμως συγχωρούνται οι αμαρτίες του και αποκτά την αιώνια ζωή.»

Τη συζήτηση μπορείτε να παρακολουθήσετε παρακάτω:

Πηγή: synodoiporia.gr